

**HRVATSKI SABOR
KLUB ZASTUPNIKA SDP-A**

**PREDSJEDNIKU
HRVATSKOGA SABORA**

PREDMET: Prijedlog odluke o osnivanju Istražnog povjerenstva za utvrđivanje činjenica u vezi sa sanacijom (dekontaminacijom) azbestnog otpada iz kruga tvornice Salonit d.d. Vranjic u stečaju

Na temelju čl. 5 i 6. Zakona o istražnim povjerenstvima (NN br. 24/96) mi dolje potpisani/e zastupnici/ice podnosimo Prijedlog odluke o osnivanju Istražnog povjerenstva za utvrđivanje činjenica u vezi sa sanacijom (dekontaminacijom) azbestnog otpada iz kruga tvornice Salonit d.d. u stečaju.

U radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela u ime predlagatelja sudjelovat će zastupnica i zastupnici Hrvatskoga sabora – Mirela Holy, Daniel Mondekar, Slavko Linić i Zdenko Franić.

**PREDSJEDNIK
KLUBA ZASTUPNIKA SDP**

Zoran Milanović

SADRŽAJ:

- I. USTAVNA I ZAKONSKA OSNOVA ZA DONOŠENJE ODLUKE;**
- II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ODLUKE ŽELI POSTIĆI:**
 - A) Utvrđivanje javnog interesa**
 - B) Cilj istraživanja**
 - C) Područje istraživanja**
 - D) Krug pitanja**

I. USTAVNA I ZAKONSKA OSNOVA ZA DONOŠENJE ODLUKE

Ustavna i zakonska osnova za donošenje Odluke sadržana je u članku 91. Ustava Republike Hrvatske i članku 2. Zakona o istražnim povjerenstvima (NN 24/96), a kojima je propisana mogućnost osnivanja istražnih povjerenstava za svako pitanje od javnog interesa.

III. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ODLUKE ŽELI POSTIĆI

A) Utvrđivanje javnog interesa

Mjerenja koje je za potrebe *Programa sanacije tvornice Salonit te odlagališta otpada Mravinačka kava* obavila tvrtka ANT d.o.o. u prosincu 2006. te u siječnju i veljači 2007. godine ukazivale su na značajno prekoračenje dopuštenih vrijednosti i koncentracije čestica azbesta u zraku na dva mjesta u Vranjicu u kojem se i nalazi tvornica Salonit d.d. u stečaju. Ministarstvo zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva odlučilo je zanemariti ove rezultate kao netočne i ne poštivajući načelo opreza nije obavijestilo javnost, posebice lokalno stanovništvo o ovim iznimno uznemirujućim rezultatima.

Nakon što je u srpnju 2007. godine krenula sanacija (dekontaminacija) azbestnog otpada iz kruga tvornice Salonit d.d. u stečaju u izvedbi tvrtke CIAN d.o.o. iz Splita, tvrtka IGH koja je izradila *Program sanacije tvornice Salonit te odlagališta otpada Mravinačka kava* upozorila je nadležno Ministarstvo na mogućnost da se sanacija ne provodi u skladu s Programom, no nadležno Ministarstvo ni ovaj put nije ništa poduzelo, niti je sukladno načelu opreza upozorilo stanovništvo na mogućnost udisanja iznimno opasnih azbestnih čestica iako su postojale mnoge indicije, pa čak i foto i video materijal koji je ukazivao da se sanacija ne provodi sukladno propisima RH i međunarodnim konvencijama.

Sukladno članku 69. Ustava Republike Hrvatske 'Svatko ima pravo na zdrav život. Država osigurava uvjete za zdrav okoliš. Svatko je dužan, u sklopu svojih ovlasti i djelatnosti, osobitu skrb posvećivati zaštiti zdravlja ljudi, prirode i ljudskog okoliša'. Mnogi elementi postupanja nadležnih dužnosnika/ica iz tijela javne vlasti, posebice dužnosnika/ica iz Ministarstva zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva te Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost, upućuju na opravdanu sumnju da je ovaj članak Ustava Republike Hrvatske u slučaju sanacije (dekontaminacije) azbestnog otpada iz kruga tvornice Salonit d.d. u stečaju bio prekršen. Postoji opravdana sumnja i da su, kako svojim postupanjem, tako i svojim nepostupanjem, nadležni

dužnosnici navedenih tijela, a posebice državni tajnik za zaštitu okoliša dr. sc. Nikola Ružinski te direktor spomenutog Fonda Vinko Mladineo prekršili cijeli niz međunarodnih konvencija koje je Republika Hrvatska ratificirala i tako učinila sastavnim dijelom svog zakonodavstva, a posebice Konvenciju o sigurnom korištenju azbesta (NN 161/86) te Konvenciju o pristupu informacijama, sudjelovanju javnosti u odlučivanju i pristupu pravosuđu u pitanjima okoliša (NN 01/07). Postoji osnovana sumnja da su navedeni dužnosnici svojim postupanjem, odnosno nepostupanjem, ugrozili pravo na zdrav okoliš stanovnika i stanovnica Vranjica i šire okolice i time moguće ugrozili zdravlje i život lokalnog stanovništva. Zbog opravdane sumnje u nepoštivanje Ustava Republike Hrvatske, kao i međunarodnih Konvencija koje su sastavni dio zakonodavstva RH od strane nadležnih tijela javne vlasti smatramo da je utvrđen javni interes za nužnost osnivanja Istražnog povjerenstva za utvrđivanje činjenica u vezi sa sanacijom (dekontaminacijom) azbestnog otpada iz kruga tvornice Salonit d.d. u stečaju. Povjerenje građana i građanki u institucije sustava ključan je javni interes koji je ovakvim postupanjem nadležnih tijela javne vlasti ozbiljno narušeno.

B) Cilj istraživanja

Cilj djelovanja Istražnog povjerenstva za ovaj slučaj jest utvrđivanje svih relevantnih činjenica vezanih uz postupak sanacije (dekontaminacije) azbestnog otpada iz kruga tvornice Salonit d.d. u stečaju, i to od pripreme i raspisivanja javnog natječaja za izradu plana sanacije tvornice Salonit iz Vranjica te odlagališta Mravinačka kava kao tzv. crnih točaka, odabira izrađivača plana/programa sanacije i izvođača sanacije sukladno programu sanacije, realizacije sanacije azbestnog otpada iz kruga tvornice Salonit i njegova odvoženja na lokaciju Mravinačka kava, mjerenja emisija i koncentracije azbestnih čestica u krugu i izvan kruga tvornice te postupanja i nepostupanja nadležnih tijela javne vlasti u ovom slučaju.

Istražno povjerenstvo mora utvrditi sve okolnosti koje su prethodile raspisivanju javnog natječaja za izradu plana/programa sanacije Salonita te odlagališta Mravinačka kava, razloge odabira ponude Instituta građevinarstva Hrvatske na natječaju za izradu programa sanacije ovih 'crnih točaka' kao i to je li spomenuti program sanacije u potpunosti usklađen sa svim zakonskim i podzakonskim propisima RH.

Povjerenstvo nadalje mora istražiti i zbog čega je za izvođača sanacije Salonita i Mravinačke kave odabrana tvrtka CIAN d.o.o. iz Splita, koliko je novaca isplaćeno tvrtki CIAN d.o.o. za postupak sanacije, kako je provedena sanacija, odnosno, jesu li u postupku sanacije (dekontaminacije) azbestnog otpada iz kruga tvornice Salonit poštovani svi zakonski i podzakonski propisi RH kao i Konvencija o sigurnom korištenju azbesta (NN 161/86). Nužno je utvrditi i kako je došlo do odvoza azbestnog otpada na lokaciju Mravinačka kava koje nije propisana lokacija za odlaganje opasnog otpada

Istraga mora pokazati i kakve su vrijednosti emisija azbestnih čestica u zrak izmjerene prije, za vrijeme i poslije postupka sanacije, u konzultaciji s nezavisnim stručnjacima iz zemlje i inozemstva utvrditi koje su preporučene granične vrijednosti emisija azbestnih čestica u krugu tvornice i izvan tvornice, na koji su način postupale nadležne inspekcije, posebice inspekcija zaštite okoliša nakon što je IGH izrazio sumnju u provedbu postupka sanacije i što su utvrdile te jesu li nadležna tijela i kazнено odgovorna za nepostupanje u postupku sanacije Salonita zbog neinformiranja i neupozoravanja javnosti zbog sumnje u prekoračenje graničnih vrijednosti emisija azbestnih čestica koje mogu imati i trajne i kobne posljedice po zdravlje ljudi i stanje okoliša.

U postupku koje će voditi Istražno povjerenstvo dužno je svakoj osobi čiji se rad ili djelovanje ispituje, posebice dužnosnicima nadležnog/ih ministarstva/ava i Fonda za zaštitu okoliša i energetske učinkovitost, omogućiti da se očituju o svim činjenicama i okolnostima vezanima uz njihovo djelovanje ili nedjelovanje u slučaju pripreme i sanacije azbestnog otpada iz tvornice Salonita d.d. u stečaju.

C) Područje istraživanja

Proizvodnja azbestnocementnih proizvoda u tvornici Salonit u Vranjicu počela je još daleke 1921. godine. Salonit je u 90' godinama prošlog stoljeća došao u stečaj, a u postupku privatizacije većinski vlasnik tvornice postao je Jozo Ćurković koji je 1997. godine u tvornici sa 450 zaposlenika ponovno pokrenuo proizvodnju azbestnih proizvoda. Usprkos učestalog upozoravanja poslodavca na zdravstvene probleme koje izaziva nepropisno postupanje s azbestom, posebice na oštećenja dišnog sustava, vlasnik Salonita ignorirao je radnike te nije provodio svoje obveze po kojima je bio dužan osigurati 'zdravstveno sigurno radno mjesto'. Zbog toga su oboljeli radnici podigli tužbe za nakanadu štete za oštećeno zdravlje zbog rada s kancerogenim azbestom. Poslodavac je izdao brošuru *Azbest i zdravlje* u kojoj se radnici Salonita (dez)informiraju da azbest nije štetan ili kancerogen kada je ugrađen u cijevi, i ni jednom se riječju ne spominje opasnost od udisanja kancerogenih azbestnih čestica. Kako bi izbjegao naplatu dospjelih ovrha na temelju dosuđenih presuda u korist radnika, vlasnik tvornice Jozo Ćurković osniva novu tvrtku Novi Salonit, a nakon što je i ta tvrtka došla u stečaj nitko od oboljelih radnika nije mogao naplatiti dosuđene sudske iznose.

Državno odvjetništvo je 2000. i 2004. godine na temelju dva tužbena zahtjeva pokrenulo istragu protiv Joze Ćurkovića i drugih osumnjičenih i to za zluopotrebu položaja i nezakonito bogaćenje u iznosu od 100 milijuna kuna. Optužnica je postala pravomoćna 2005. godine, i od tada se većinski vlasnik Salonita nalazi u bijegu. Iako je nedavno uhvaćen u Bosni i Hercegovini zbog dvojnog državljanstva ta ga država kao svog državljanina neće izručiti Republici Hrvatskoj.

Grad Solin koji je vlasnik lokacije Mravinačka kava Odlukom Gradskog vijeća u ožujku 2004. godine zabranilo je Salonitu odlaganje kancerogenog azbestnog otpada na ovu lokaciju zbog toga što ono «predstavlja opasnost za zdravlje ljudi koji žive u blizini» Spomenuta Odluka Gradskog vijeća Solina nikada nije opozvana, odnosno još se uvijek nalazi na snazi.

Vijeće stručnjaka Međunarodne organizacije rada (MOR) 2003. godine objavilo je prvo izvješće o stanju azbesta u Hrvatskoj te izrazilo zabrinutost zbog 'zakonskog vakuma' u kojem ne postoje zakonski ni podzakonski akti koji trebaju ozakoniti postupanje s azbestom na propisani način. Stoga je Vijeće stručnjaka MOR-a zaključilo da se u Hrvatskoj krši Konvencija o sigurnom postupanju s azbestom (NN 162/86). Vijeće je u tom prvom izvješću tražilo nadležne hrvatske institucije da dostave izvještaj u roku od godinu dana s opisanim zakonima i podzakonskim aktima koji moraju biti doneseni kako bi se poštivala spomenuta Konvencija, no to se nije dogodilo sve do 2007. godine.

U međuvremenu je zbog kronične nelikvidnosti i nepodmirenih obveza (25 milijuna kuna neplaćenog poreza) nad Salonitom d.d. (ponovno) otvoren stečajni postupak.

I u svom drugom izvješću iz 2005. godine Vijeće stručnjaka MOR-a u kojem se nedvojbeno tvrdi kako i Salonit i Republika Hrvatska krše odredbe Konvencije o sigurnom postupanju s azbestom, i to zato što država nije donijela nikakvu regulativu, radnicima nije osigurana dostatna zaštitna oprema, sustav inspekcije nadzora postupanja s azbestom je upitan, odlaganje kancerogenog otpada u tvorničkom kruga Salonita. Stoga se zahtjeva da se hitno nađe rješenje jer azbestin otpad koji je izložen i ostavljen na otvorenom ne predstavlja samo opasnost za radnike, već i za lokalno stanovništvo. U tom je izvješću najavljeno i da će se zbog ozbiljnosti problema, odnosno kršenja Konvencije i Salonita, raspravljati na Skupštini MOR-a koja će se održati u lipnju 2006. godine. Iako je Vijeće stručnjaka MOR-a zbog stupnja zagađenja hrvatskim institucijama ponudilo «tehničku pomoć vlastitih stručnjaka» u cilju hitnog popravljivanja stanja, Ministarstvo rada i poduzetništva je tri puta iz nepoznatih razloga odbilo tehničku pomoć MOR-a.

Iako su Ministarstvo rada i poduzetništva te Ministarstvo zdravstva i socijalne skrbi najavili prestanak proizvodnje u Salonitu najkasnije do kraja 2004. godine taj su rok, na zahtjev Salonita produžili sve do prosinca 2005. godine kada je definitivno zabranjena svaka uporaba i stavljanje u promet proizvoda koji sadrže azbest. Stečajni upravitelj Salonita d.d. ipak, suprotno zakonu, pokreće proizvodnju proizvoda koji sadrže krizotil u Salonitu, a u tome ga podržavaju i sindikati. Proizvodnja azbestnih proizvoda čija je proizvodnja sada i zakonom zabranjena, usprkos prosvjedima udruge oboljelih od azbestoze, ali i drugih udruga, medija i oporbenih političkih stranaka, u Salonitu je nastavljena još pune dvije godine.

Na Skupštini MOR-a koja je održana u lipnju 2006. godine predstavnici Hrvatske vlade obmanuli su stručnjake MOR-a tvrdnjama kako Salonit više ne radi jer nema gdje prodati svoje proizvode. U zaključcima Skupštine MOR-a utvrđeno je da Hrvatska u protekle četiri godine osim obećanja nije učinila nikakav konkretan korak da se poboljša dramatično stanje glede azbesta, štoviše, utvrđeno je da je situacija puno gora no što je bila 2003. godine. Zbog kontinuiranog kršenja Konvencije o sigurnom postupanju s azbestom MOR je naredio osnivanje posebne komisije stručnjaka koja će doći u Hrvatsku i vidjeti stanje na licu mjesta, a što je mjera koja se koristi samo prilikom najtežih kršenja Konvencija MOR-a poput izrabljivanja dječjeg rada.

Iako su udruge, svjesne toga da je u Salonitu pokrenuta proizvodnja bez ikakvog zakonskog temelja, tražile obavljanje inspekcijskog nadzora, nastupa stanje tzv. «institucionalnog vakuma» koje je omogućilo nezakonit nastavak proizvodnje azbestnih proizvoda u Salonitu u sljedeće dvije godine te nastanak novih ogromnih količina iznimno opasnog azbestnog otpada koji se sada, i to zbog nepostupanja nadležnih tijela uprave, sanira novcima poreznih obveznika.

Suprotno prethodnim najavama da će se u sanaciji Salonita i Mravinačke kave koristiti predpristupni fondovi EU (ISPA), Ministarstvo zaštite okoliša, prostornog uređenja i graditeljstva (MZOPU) je u veljači 2006. godine objavilo javni natječaj za sanaciju ovih 'crnih točaka' koji je bio otvoren isključivo za

tvrtke registrirane u Republici Hrvatskoj. Javnosti nikada nije objašnjeno je li projekt sanacije Salonita i Mravinačke kave ikada prijavljen u okviru predpristupnog ISPA fonda, kao i zašto se MZOPU odreklo korištenja EU financijskih sredstava na teret poreznih obveznika.

Na javnom natječaju MZOPU je dodijelilo posao izrade plana/programa sanacije Salonita i Mravinačke kave Institutu građevinarstva Hrvatske (Odsjeku za ekološki inženjering) kao najpovoljnijem ponuđaču. Navedeni program radova, iako je azbest klasificiran kao opasni otpad, predviđa «sanaciju» azbestnog otpada iz Salonita i Mravinačke kave kao komunalnog otpada.

U ožujku 2007. godine Fond za zaštitu okoliša i energetska učinkovitost je najavio da će se sanacija azbestnog otpada iz tvorničkog kruga Salonita i Mravinačke kave izvršiti sredstvima Fonda. Posao sanacije je dodijeljen tvrtki CIAN d.o.o. iz Splita koja prema informacijama iz IGH nije poštivala čak ni program sanacije IGH koji kancerogeni azbest tretira kao komunalni otpad, već je tu kancerogenu tvar u krutom i praškastom stanju utovarivala buldožerom, vozila na otvorenim kamionima i odvozila na lokaciju Mravinačka kava gdje je azbest razastirala i zbijala te prekrivala običnom zemljom. Dana 24. srpnja 2007. godine u vrlo neobičnom terminu za početak radova sanacije, točnije u 23.40 sati započela je sanacija tvorničkog kruga Salonita u izvedbi tvrtke CIAN d.o.o. koja kao nositelj posla sanacije nije posjedovala građevinsku mehanizaciju za obavljanje ovih poslova, kao ni za prijevoz kancerogenog azbestnog otpada zbog čega se u sanaciji koristi prijevoznim sredstvima privatnih poduzetnika koji također ne posjeduju nikakvu dozvolu za prijevoz, gospodarenje, zbrinjavanje ili posredovanje opasnim otpadom. Fond je, osim toga, posao sanacije tvorničkog kruga Salonita dodijelio i radnicima Salonita što predstavlja teško kršenje međunarodnih obveza Hrvatske jer se u članku 17. Konvencije o sigurnom korištenju azbesta nalaže da uklanjanje opasnog otpada koji sadrži azbest mora biti isključivo obavljeno od strane tvrtki koje su ovlaštene za obavljanje takve djelatnosti u skladu s Konvencijom, a ne od strane oboljelih radnika. Osim toga, uvid u očevidnik Agencije za zaštitu okoliša ukazuje da ne postoji čvrst dokaz da CIAN posjeduje valjanu dozvolu za rad s azbestom. Odlaganje kancerogenog otpada iz Salonita vršilo se na lokaciji nazvanoj «odlagalište Mravinačka kava» koja ne posjeduje nikakav status odlagališta opasnog otpada na temelju Zakona o otpadu ili Uredbe o uvjetima za postupanje s opasnim otpadom.

Nakon što je prošle godine IGH obavijestio nadležno Ministarstvo kako sumnja da CIAN ne provodi sanaciju u skladu s programom radova, Ministarstvo nije učinilo ništa kako bi sukladno načelu opreza upozorilo javnost i na taj način zaštitilo zdravlje i živote stanovništvo, baš kao što nije učinilo ništa ni prilikom mjerenja koja je u prosincu 2006. te u siječnju i veljači 2007. godine koje je obavila tvrtka ANT, a koja su ukazivala na značajno prekoračenje dopuštenih vrijednosti i koncentracije čestica azbesta u zraku na dva mjesta u Vranjicu.

U ožujku 2007. godine na inicijativu udruga koje su pred MOR-om pokrenuli pitanje Salonita i uporabe azbesta u Hrvatskoj, Salonit su posjetili najviši čelnici MOR-a koji su na licu mjesta utvrdili dramatično stanje azbestnog otpada u krugu tvornice i to u vrijeme dok je u tijeku bila tzv. sanacija Salonita prema Programu koji je izradio IGH. Na završnoj konferenciji za novinare u Zagrebu, direktorica MOR-ovog odsjeka za primjenu standarda Cleopatra Dumbia Henry je izjavila kako je «užasuta izgledom tvorničkog kruga Salonita te da Hrvatska spada u krug 26 najriscantnijih zemlja u svijetu po industrijskom zagađenju».

MZOPU-u je i nakon posjete delegacije MOR-a zanemario činjenicu da je postupanje s azbestom regulirano cijelim nizom međunarodnih ugovora čija je stranka i Republika Hrvatska, a što navedeni Program radova i Plan sanacije odobren od strane MZOPU-a ne spominje ni riječju, odnosno da Konvencija o sigurnoj uporabi azbesta izričito navodi da radnici i njihovi predstavnici moraju biti konzultirani u postupku sanacije.

D) Krug pitanja

U cilju utvrđivanja činjenica u vezi sa sanacijom (dekontaminacijom) azbestnog otpada iz kruga tvornice Salonit d.d. u stečaju, Istražno povjerenstvo dužno je istražiti:

- razloge zbog kojih je odabran Institut građevinarstva Hrvatske na natječaju za izradu programa sanacije ovih 'crnih točaka';
- je li plan/program sanacije Salonita te odlagališta Mravinačka kava usklađen s međunarodnim konvencijama te svim zakonskim i podzakonskim propisima RH;
- zašto je za izvođača sanacije Salonita i Mravinačke kave odabrana tvrtka CIAN d.o.o. iz Splita, a s obzirom da spomenuta tvrtka navodno nije ovlaštena za postupanje s opasnim otpadom niti posjeduje nužnu građevinsku mehanizaciju za obavljanje tog posla;
- je li postupak sanacije azbestnog otpada iz tvorničkog kruga Salonita proveden propisno te koliko je ukupno novaca isplaćeno tvrtki CIAN d.o.o. za postupak sanacije;
- koje su vrijednosti emisija azbestnih čestica u zrak izmjerene prije, za vrijeme i poslije postupka sanacije te koje su hrvatske, europske i svjetske preporučene granične vrijednosti emisija azbestnih čestica u krugu tvornice i izvan tvornice;
- te zašto nadležna tijela javne vlasti ili odgovorni pojedinci/ke u njima sukladno načelu opreza nisu informirala/i/e javnosti o mogućem zagađenju zraka kancerogenim azbestnim česticama prije, za vrijeme i poslije sanacije azbestnog otpada iz Salonita.

Na temelju članka 3. Zakona o istražnim povjerenstvima („Narodne novine“ broj 24/96) Hrvatski sabor na sjednici održanoj _____ donio je

ODLUKU

O OSNIVANJU ISTRAŽNOG POVJERENSTVA ZA UTVRĐIVANJE ČINJENICA U VEZI SA SANACIJOM (DEKONTAMINACIJOM) AZBESTNOG OTPADA IZ KRUGA TVORNICE SALONIT D.D. VRANJIC U STEČAJU

I.

Osniva se Istražno povjerenstvo za utvrđivanje činjenica u vezi sa sanacijom (dekontaminacijom) azbestnog otpada iz kruga tvornice Salonit d.d. Vranjic u stečaju.

II.

Za djelovanje Istražnog povjerenstva iz točke I. ove Odluke postoji javni interes da se utvrdi je li djelovanjem nadležnih tijela dovedeno u pitanje zdravlje ljudi, te zaštita prirode i ljudskog okoliša.

III.

Istražno povjerenstvo dužno je ispitati sljedeća pitanja:

- razloge zbog kojih je odabran Institut građevinarstva Hrvatske na natječaju za izradu programa sanacije ovih 'crnih točaka';
- je li plan/program sanacije Salonita te odlagališta Mravinačka kava usklađen s međunarodnim konvencijama te svim zakonskim i podzakonskim propisima RH;
- zašto je za izvođača sanacije Salonita i Mravinačke kave odabrana tvrtka CIAN d.o.o. iz Splita, a s obzirom da spomenuta tvrtka navodno nije ovlaštena za postupanje s opasnim otpadom niti posjeduje nužnu građevinsku mehanizaciju za obavljanje tog posla;
- je li postupak sanacije azbestnog otpada iz tvorničkog kruga Salonita proveden propisno te koliko je ukupno novaca isplaćeno tvrtki CIAN d.o.o. za postupak sanacije;
- koje su vrijednosti emisija azbestnih čestica u zrak izmjerene prije, za vrijeme i poslije postupka sanacije te koje su hrvatske, europske i svjetske preporučene granične vrijednosti emisija azbestnih čestica u krugu tvornice i izvan tvornice;
- te zašto nadležna tijela javne vlasti ili odgovorni pojedinci/ke u njima sukladno načelu opreza nisu informirala/i/e javnosti o mogućem zagađenju zraka kancerogenim azbestnim česticama prije, za vrijeme i poslije sanacije azbestnog otpada iz Salonita.

IV.

Istražno povjerenstvo dužno je obaviti istraživanje za koje je osnovano najkasnije u roku od tri (3) mjeseca te nakon toga podnijeti izvješće Hrvatskom saboru.

V.

Istražno povjerenstvo ima 9 članova.

VI.

Ova odluka stupa na snagu danom donošenja.

Zagreb, _____ 2008.

PREDSJEDNIK
HRVATSKOG SABORA

Luka Bebić